

Façana... de mentida

EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Maria Picassó

La instal·lació de l'ascensor entre el carrer de Santa Llúcia i la plaça Major ha deixat al descobert la inexistència de construcció a la finca on s'hi ha instal·lat l'elevador, just al costat de l'edifici de l'edifici de serveis municipals. De fet, aquest aflorament de les vergonyes del centre històric no fa res més visualitzar com, cada cop més, bona part del patrimoni arquitectònic i urbà de la ciutat és només un decorat. Una maqueta retallable de cartró-pedra. Una mera façana embellida. Com les que es decoren amb la iniciativa dels murs urbans, la recreació pictòrica dels comerços del carrer de les Barreres o el mural de l'últim edifici de la baixada dels Drets. Moltes finques s'ensorren i el diagnòstic és de necrosi crònica, encara que s'iniciïn reformes per dignificar alguns vials i places.

La concentració dels esforços en la nova plaça de la Bonavista no poden esquivar la necessitat d'actuar enèrgicament i de manera transversal al centre històric. Hi falta llum, vida, activitats, comerç i, el que és més greu, cada cop hi falta més el que resulta més essencial: veïns. Fins al punt que el barri vell no ve de gust. Per invertir-hi, per viure-hi, fins i tot per passejar-hi. És un peix que es mossega la cua i anem fent pegats, tapant les vergonyes i esperant que s'agafi el toro per les banyes. Fer gestió urbanística, sancionar i treure l'excavadora hauria de ser un objectiu prioritari dels que volen governar la ciutat a partir de les eleccions municipals de l'any que ve.